

Sygn. akt V GC 987/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 stycznia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Joanna Bury
Protokolant:	Sekr. sąd. Paweł Oleszczuk

po rozpoznaniu w dniu 24 stycznia 2018 r. na rozprawie sprawy

z powództwa (...) sp. z o.o. we W.

przeciwko (...) sp. z o.o. w G.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) sp. z o.o. w G. na rzecz powoda (...) sp. z o.o. we W. ustawowe odsetki za opóźnienie od kwoty 60.387,64 zł za okres od dnia 01.03.2017r. do dnia zapłaty,

II. umarza postępowanie w pozostałym zakresie,

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 8.437,00 zł (słownie złotych: osiem tysięcy czterysta trzydzieści siedem 00/100) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 5.400,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSR Joanna Bury

Sygn. akt V GC 987/17

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W., pozwem wniesionym w dniu 23 grudnia 2016 r., wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kwoty 60 387,64 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 10 grudnia 2016 r. do dnia zapłaty. Nadto, wniósł o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swego żądania podał, iż w dniu 22 października 2013 r. pozwany zawarł umowę z konsorcjum, w skład którego wchodziły spółki (...) sp. z o.o. (powód) oraz (...) sp. z o.o. sp. k. Przedmiotowa umowa obejmuje swoim zakresem świadczenie przez konsorcjum na rzecz pozwanego usług porządkowo- czystościowych, transportu wewnątrzszpitalnego oraz prac pomocowych przy pacjencie. W związku z realizacją ww. usług powód wystawił fakturę VAT. Pozwany nie zapłacił należności z niej wynikającej. W związku z tym powód wystosował do pozwanego wezwanie do zapłaty. Nie przyniosło to żadnego skutku. (k. 3-6)

W dniu 03 lutego 2017 r. Sąd Rejonowy w Olsztynie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym uwzględnił roszczenie powoda w całości.

(k. 104)

Pozwany(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. złożył sprzeciw od powyższego nakazu. Wniósł w nim o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu na swoją rzecz.

Z uwagi na otwarcie postępowania sanacyjnego wobec pozwanego i ustanowienie zarządcy w tym postępowaniu, postanowieniem z dnia 27 marca 2017 r. Sąd Rejonowy w Olsztynie V Wydział Gospodarczy na podstawie art. 174 § 1 pkt 4 kpc zawiesił postępowanie z datą od 27 marca 2017 r. oraz na podstawie art. 180 § 1 pkt 5d kpc w zw. z art. 310 i 311 prawa restrukturyzacyjnego podjął je z udziałem zarządcy pozwanego (k. 145)

W piśmie procesowym z dnia 29 grudnia 2017 r. zarządca masy sanacyjnej uznał powództwo w zakresie należności głównej oraz odsetek naliczonych od dnia wymagalności do dnia poprzedzającego dzień otwarcia postępowania sanacyjnego. Ponadto wniósł o obciążenie w trybie art. 310 ustawy prawo restrukturyzacyjne kosztami postępowania powoda i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 22 października 2013 r. pozwany (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. zawarł umowę z konsorcjum, w skład którego wchodziły spółki (...) (powód) oraz (...) sp. z o.o. sp. k. Przedmiotowa umowa obejmowała swoim zakresem świadczenie przez konsorcjum na rzecz pozwanego usług porządkowo - czystościowych, transportu wewnątrzszpitalnego oraz prac pomocowych przy pacjencie.

(bezsporne, nadto umowa (...) z 22 października 2013 r. wraz z załącznikami nr 1-6 i aneksami nr (...), k. 44-91).

W związku z realizacją usług powód wystawił na rzecz pozwanego faktury, w tym fakturę VAT nr (...) z 03 października 2016 r. na kwotę 60 387,64 zł.

(dowód: faktura VAT nr (...) z 03 października 2016 r. k. 92, k. 93)

W związku z brakiem płatności wystawionej faktury, pozwany był wzywany do jej zapłaty jednak bezskutecznie.

(dowody: wezwanie do zapłaty k. 95 -96)

W dniu 01 marca 2017 r. Sąd Rejonowy w Olsztynie V Wydział Gospodarczy wydał postanowienie w sprawie o sygn. akt V GR 4/17, na mocy którego otwarto postępowanie sanacyjne wobec pozwanego. Wyzaczył sędziego komisarza oraz zarządcę w postępowaniu sanacyjnym w postaci A. B..

W spisie wierzytelności w sprawie pod sygn. V GRs 1/17 uznana została wierzytelność przysługująca powodowi w kwocie 603 541,45 zł, w tym wierzytelność w kwocie 60 387,64 zł wynikająca z faktura VAT nr (...) z 03 października 2016 r. oraz odsetki ustawowe za opóźnienie w kwocie 1019,14 zł naliczone do dnia poprzedzającego otwarcie postępowania sanacyjnego.

(bezsporne)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie – w zakresie odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty 60 387,64 zł za okres od dnia 01 marca 2017 r. do dnia zapłaty.

Na wstępie rozważań należy zauważyć, iż bezspornie powoda i pozwanego łączyła umowa obejmująca swoim zakresem świadczenie przez powoda na rzecz pozwanego usług porządkowo- czystościowych, transportu wewnątrzszpitalnego oraz prac pomocowych przy pacjencie.

Powód wykazał poprzez przedstawienie dokumentów – faktury VAT, umowy z dnia 22 października 2013 r oraz dołączonych do niej załączników oraz aneksów, że doszło do zawarcia umowy i do zrealizowania zleconych usług. Obowiązkiem pozwanego była zapłata wynagrodzenia za świadczone usługi. Pozwany nie dokonał jednak zapłaty w terminie płatności wynikających z faktury VAT nr (...) z 03 października 2016 r. – dochodzonej niniejszym pozwem. Przedmiotowa wierzytelność główna wraz z odsetkami została ujęta w spisie wierzytelności w postępowaniu restrukturyzacyjnym prowadzonym wobec pozwanego oraz uznana przez pozwanego w niniejszym postępowaniu.

W związku z faktem, że w zatwierdzonym spisie ujęto wierzytelność powoda w kwocie 60 387,64 zł wraz z odsetkami naliczonymi od dnia wymagalności do dnia poprzedzającego dzień otwarcia postępowania sanacyjnego, doszło do sytuacji, w której wydanie w sprawie wyroku w tym zakresie stałoby się zbędne.

Zgodnie bowiem z art. 102 ust. 2 p.r., wyciąg z zatwierdzonego spisu wierzytelności stanowi tytuł egzekucyjny przeciwko dłużnikowi – zarówno po zatwierdzeniu układu jak i w przypadku odmowy jego zatwierdzenia lub umorzenia postępowania.

W myśl art. 355 § 1 kpc Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne.

W związku z faktem, iż wierzytelność w kwocie należności głównej – 60 387,64 zł wraz z odsetkami naliczonymi od dnia wymagalności do dnia poprzedzającego dzień otwarcia postępowania sanacyjnego została umieszczona w zatwierdzonym przez Sędzię-Komisarza spisie wierzytelności, postępowanie, co do tej kwoty należało umorzyć na podstawie art. 355 kpc, ponieważ wydanie wyroku w tym zakresie stało się zbędne (zob. m. in. Kodeks Postępowania Cywilnego – komentarz, pod red. A. Jakubeckiego, uwagi do art. 174 kpc, LEX 2013) – pkt II wyroku.

Sąd uwzględnił natomiast powództwo w zakresie żądania zasądzenia odsetek ustawowych za opóźnienie albowiem, zgodnie z art. 481 § 1 kodeksu cywilnego jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Zgodnie z treścią przepisu art. 79 ust. 2 p. r. odsetki od wierzytelności pieniężnej umieszcza się w spisie wierzytelności w kwocie naliczonej do dnia poprzedzającego dzień otwarcia postępowania restrukturyzacyjnego. Przytoczony przepis wskazuje zatem jedynie w jakiej kwocie (jak naliczonej) umieszcza się w spisie wierzytelności odsetki od wierzytelności pieniężnej. Zakaz ujmowania w spisie wierzytelności odsetek za okres od dnia otwarcia postępowania restrukturyzacyjnego ma na celu zapobieżenie nierównomiernemu wzrostowi siły głosu wierzyciela w tym postępowaniu. Otwarcie postępowania restrukturyzacyjnego nie powoduje natomiast skutku w postaci wstrzymania biegu odsetek, czy wstrzymania ich naliczania. Wskazać bowiem należy, iż obliczanie odsetek od wierzytelności należnych od dłużnika nie doznaje w przedmiotowym postępowaniu żadnych ograniczeń, bez względu na źródło ich powstania (vide: S. G. w komentarzu do art. 150 Prawa restrukturyzacyjnego, (...)) (Prawo upadłościowe. Prawo restrukturyzacyjne. Komentarz z 2016r., wyd. 1 C.H. B.)).

W przepisie art. 150 ust. 1 pkt 2 ustawy ustawodawca *expressis verbis* przesądził, że układ restrukturyzacyjny obejmuje również odsetki za okres od dnia otwarcia postępowania restrukturyzacyjnego. Kwestia odsetek została rozstrzygnięta w tym przepisie w sposób wyraźny. Układ obejmuje więc wszelkie odsetki, zarówno dotychczasowe (zgodnie z ogólną zasadą dotyczącą wierzytelności powstałych przed dniem otwarcia postępowania), jak i aktualne, tj. naliczane za okres od dnia otwarcia postępowania na podstawie art. 150 ust. 1 pkt 2 ustawy.

Z uwagi na powyższe, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda ustawowe odsetki za opóźnienie od dnia kwoty 60 387,64 zł od dnia 01 marca 2017 r. do dnia zapłaty – tj. od dnia otwarcia postępowania restrukturyzacyjnego. (pkt I wyroku)

W pkt II sąd umorzył postępowanie w pozostałym zakresie.

Dokonując powyższego rozstrzygnięcia Sąd oparł się na dokumentach przedłożonych przez strony, których prawdziwości i autentyczności nie zakwestionowano.

Zgodnie z art. 310 p.r. otwarcie postępowania sanacyjnego nie wyłącza możliwości wszczęcia przez wierzyciela postępowań sądowych, administracyjnych, sądownoadministracyjnych i przed sądami polubownymi w celu dochodzenia wierzytelności podlegających umieszczeniu w spisie wierzytelności. Koszty postępowania obciążają wszczynającego postępowanie, jeżeli nie było przeszkód do umieszczenia wierzytelności w całości w spisie wierzytelności.

W niniejszej sprawie doszło do wytoczenia powództwa w dniu 23 grudnia 2016r., a postępowanie sanacyjne otwarto wobec pozwanego w dniu 01 marca 2017 r.

Uznać więc należy, iż na dzień wytoczenia powództwa były przeszkody do umieszczenia wierzytelności powoda w spisie wierzytelności, a wniesienie pozwu było celowe i uzasadnione.

Z uwagi na to, że wierzytelność powoda była już wymagalna, a postępowanie restrukturyzacyjne nie było jeszcze otwarte, jedyną drogą dochodzenia wierzytelności było wytoczenie powództwa. W tej sytuacji sprzeczne ze wskazaną normą byłoby obciążenie powoda kosztami takiego procesu.

O kosztach postępowania Sąd orzekł więc na podstawie wynikającej z art. 98 k.p.c.- zasady odpowiedzialności za wynik procesu i obciążył nimi w całości przegrywającego spór pozwanego. Na koszty te złożyła się opłata sądowa w wysokości 3.020,00 zł, wynagrodzenie pełnomocnika powoda w kwocie 5.400,00 zł oraz opłata od pełnomocnictwa – 17 zł.

SSR Joanna Bury